

Sygn. akt II Ka 688/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Sędziowie:	SO Jerzy Kozaczuk (spr.) SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2015 r.

sprawy **K. A. i M. P.**

oskarżonych o przestępstwa z art. 264 §3 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego M. P.

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 19 września 2014 r. sygn. akt II K 381/13

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę K. A. i M. P. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Węgrowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 688/14

UZASADNIENIE

K. A. została oskarżona o to, że:

I. w okresie od grudnia 2010 roku do stycznia 2012 roku w Ł., W. i innych nieustalonych miejscach, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskując z tego przestępstwa dla siebie i innych osób korzyść majątkową o nieustalonej wartości, organizowała innym osobom przekraczanie wbrew przepisom granicy Rzeczypospolitej Polskiej i umożliwiała tym osobom pobyt na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom, w ten sposób, że:

- w dniu 21.12.2010 r. złożyła w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. wnioski o rejestrację zaproszeń cudzoziemców – obywateli tj.: A. P., D. K., D. M., A. B., L. P., V. T., K. H., A. A., Y. A., M. I., Z. V., D. M., I. M., N. K., Y. L., D. A., P. K., A. L., S. M., Z. T., V. V.

w których to wnioskach zawarła oświadczenie, iż osoby te zaprasza w celu gościnnym, zobowiązuje się do pokrycia kosztów związanych z ich pobytem, w tym kosztami zakwaterowania i ewentualnego leczenia, kosztu powrotu do państwa pochodzenia oraz kosztów wydalenia z terytorium RP, załączając na dowód tego saldo jej rachunku bankowego nr: (...), wygenerowanego po krótkotrwałym w tym celu ulokowaniu na wskazanych rachunkach środków pieniężnych pochodzących od innej osoby, wyłudzając w ten sposób, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej przez Wojewodę (...) do wystawienia i rejestracji dokumentu zaproszenia, poświadczanie nieprawdy co do wymienionych wyżej okoliczności w dokumencie:

- zaproszenie nr (...) dla A. P.
- zaproszenie nr (...) dla D. K.
- zaproszenie nr (...) dla D. K.
- zaproszenie nr (...) dla A. B.
- zaproszenie nr (...) dla L. P.
- zaproszenie nr (...) dla V. T.
- zaproszenie nr (...) dla K. H.
- zaproszenie nr (...) dla A. A.
- zaproszenie nr (...) dla Y. A.
- zaproszenie nr (...) dla M. I.
- zaproszenie nr (...) dla Z. V.
- zaproszenie nr (...) dla D. M.
- zaproszenie nr (...) dla I. M.
- zaproszenie nr (...) dla N. K.
- zaproszenie nr (...) dla Y. L.
- zaproszenie nr (...) dla D. A.
- zaproszenie nr (...) dla P. K.
- zaproszenie nr (...) dla A. S.
- zaproszenie nr (...) dla K. M.
- zaproszenie nr (...) dla M. Y.
- zaproszenie nr (...) dla A. L.
- zaproszenie nr (...) dla S. M.
- zaproszenie nr (...) dla Z. T.
- zaproszenie nr (...) dla V. V.

czym umożliwiła wymienionym wyżej osobom pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom, **tj. o czyn z art. 264§3 kk w zw. z art. 272 kk i art. 264a§1 kk w zw. z art. 272 kk w zw. z art. 11§2 kk.**

M. P. został oskarżony o to, że:

II. w okresie od września 2010 roku do stycznia 2012 roku w Ł., W. i innych nieustalonych miejscach, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskując z tego przestępstwa dla siebie i innych osób korzyść majątkową o nieustalonej wartości, organizował innym osobom przekraczanie wbrew przepisom granicy Rzeczypospolitej Polskiej i umożliwiał tym osobom pobyt na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom, w ten sposób, że:

- w dniu 21.09.2010r. złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. wnioski o rejestrację zaproszeń cudzoziemców – obywateli Białorusi, tj.: D. H., V. V., N. K. M. S. dla P. K., M. B., D. Z., M. L. D. Y., D. M., M. T., M. F., V. S., I. Y., A. L., A. M.

- w dniu 09.11.2010r. złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. wnioski o rejestrację zaproszeń cudzoziemców – obywateli tj. : A. K., V. M., M. B., N. D., A. A., O. K., S. S., H. P., S. S., (...), (...), (...), (...), P. D., M. P., A. H., K., V. S., P. S. (1), I. P. Y. D., S. R., V. H., S. S., A. B., D. S., U. B., T. R., A. L.,

w których to wnioskach zawarł oświadczenie, iż osoby te zaprasza w celu turystycznym albo gościnnym, zobowiązuje się do pokrycia kosztów związanych z ich pobytem, w tym kosztami zakwaterowania i ewentualnego leczenia, kosztu powrotu do państwa pochodzenia oraz kosztów wydalenia z terytorium RP, załączając na dowód tego saldo jego rachunku bankowego nr (...), (...) lub saldo środków zgromadzonych w (...), wygenerowane po krótkotrwałym w tym celu ulokowaniu na wskazanych rachunkach środków pieniężnych pochodzących od innej osoby, wyłudzając w ten sposób, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej przez Wojewodę (...) do wystawienia i rejestracji dokumentu zaproszenia, poświadczenie nieprawdy co do wymienionych wyżej okoliczności w dokumencie:

- zaproszenie nr (...) dla D. H.

- zaproszenie nr (...) dla V. V.

- zaproszenie nr (...) dla N. K.

- zaproszenie nr (...) dla M. S.

- zaproszenie nr (...) dla P. K.

- zaproszenie nr (...) dla M. B.

- zaproszenie nr (...) dla D. Z.

- zaproszenie nr (...) dla M. L.

- zaproszenie nr (...) dla D. Y.

- zaproszenie nr (...) dla D. M.

- zaproszenie nr (...) dla M. T.

- zaproszenie nr (...) dla M. F.

- zaproszenie nr (...) dla V. S.

- zaproszenie nr (...) dla I. Y.

- zaproszenie nr (...) dla A. L.
- zaproszenie nr (...) dla A. M.
- zaproszenie nr (...) dla A. K.
- zaproszenie nr (...) dla V. M.
- zaproszenie nr (...) dla M. B.
- zaproszenie nr (...) dla N. D.
- zaproszenie nr (...) dla A. A.
- zaproszenie nr (...) dla O. K.
- zaproszenie nr (...) dla S. S.
- zaproszenie nr (...) dla H. P.
- zaproszenie nr (...) dla S. S.
- zaproszenie nr (...) dla N. D.
- zaproszenie nr (...) dla M. S.
- zaproszenie nr (...) dla A. H.
- zaproszenie nr (...) dla Y. K.
- zaproszenie nr (...) dla P. D.
- zaproszenie nr (...) dla M. P.
- zaproszenie nr (...) dla A. H.
- zaproszenie nr (...) dla N. K.
- zaproszenie nr (...) dla V. S.
- zaproszenie nr (...) dla P. V.
- zaproszenie nr (...) dla P. S.
- zaproszenie nr (...) dla I. P.
- zaproszenie nr (...) dla Y. D.
- zaproszenie nr (...) dla S. R.
- zaproszenie nr (...) dla V. H.
- zaproszenie nr (...) dla S. S.
- zaproszenie nr (...) dla A. B.
- zaproszenie nr (...) dla D. S.

- zaproszenie nr (...) dla U. B.
- zaproszenie nr (...) dla T. R.
- zaproszenie nr (...) dla A. L.

czym umożliwił wymienionym wyżej osobom pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wbrew przepisom, **tj. o czyn z art. 264§3 kk w zw. z art. 272 kk i art. 264a§1 kk w zw. z art. 272 kk w zw. z art. 11§2 kk.**

Wyrokiem z dnia 19 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Węgrowie:

I. Oskarżoną K. A. uznał za winną tego, że w dniu 14.12.2010r. w W., woj. (...) złożyła w (...) Urzędzie Wojewódzkim wnioski o rejestrację zaproszeń cudzoziemców – obywateli Białorusi, tj.: A. P., D. K., D. M. A. B., L. P., V. T., K. H., A. A., Y. A., M. I., Z. V., D. M., I. M., N. K., Y., L., D. A., P. K., A. L., S. M., Z. T., V. V., w których to wnioskach zawarła oświadczenie, iż osoby te zaprasza w celu gościnnym, zobowiązuje się do pokrycia kosztów związanych z ich pobytem, w tym kosztami zakwaterowania i ewentualnego leczenia, kosztu powrotu do państwa pochodzenia oraz kosztów wydalenia z terytorium RP, załączając na dowód tego saldo jej rachunku bankowego nr: (...), wygenerowanego po krótkotrwałym w tym celu ulokowaniu na wskazanych rachunkach środków pieniężnych pochodzących od innej osoby, wyłudzając w ten sposób, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej przez Wojewodę (...) do wystawienia i rejestracji dokumentu zaproszenia, poświadczanie nieprawdy co do wymienionych wyżej okoliczności w dokumencie:

- zaproszenie nr (...) dla A. P.
- zaproszenie nr (...) dla D. K.
- zaproszenie nr (...) dla D. M.
- zaproszenie nr (...) dla A. B.
- zaproszenie nr (...) dla L. P.
- zaproszenie nr (...) dla V. T.
- zaproszenie nr (...) dla K. H.
- zaproszenie nr (...) dla A. A.
- zaproszenie nr (...) dla Y. A.
- zaproszenie nr (...) dla M. I.
- zaproszenie nr (...) dla Z. V.
- zaproszenie nr (...) dla D. M.
- zaproszenie nr (...) dla I. M.
- zaproszenie nr (...) dla N. K.
- zaproszenie nr (...) dla Y. L.
- zaproszenie nr (...) dla D. A.
- zaproszenie nr (...) dla P. K.

- zaproszenie nr (...) dla A. S.
- zaproszenie nr (...) dla K. M.
- zaproszenie nr (...) dla M. Y.
- zaproszenie nr (...) dla A. L.
- zaproszenie nr (...) dla S. M.
- zaproszenie nr (...) dla Z. T.
- zaproszenie nr (...) dla V. V.

tj. czynu z art. 272 kk i za to na podstawie art. 272 kk skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 lat;

III. na podstawie art. 71§1 kk orzekł wobec oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

IV. oskarżonego M. P. uznał za winnego tego, że:

- w dniu 21.09.2010r. w W., woj. (...) złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim wnioski o rejestrację zaproszeń cudzoziemców – obywateli Białorusi, tj.: D. H., V. V., N. K., M. S., dla P. K., M. B., D. Z., M. L., D. Y., D. M., M. T., M. F., V. S., I. Y., A. L., A. M., w których to wnioskach zawarł oświadczenie, iż osoby te zaprasza w celu turystycznym albo gościnnym, zobowiązuje się do pokrycia kosztów związanych z ich pobytem, w tym kosztami zakwaterowania i ewentualnego leczenia, kosztu powrotu do państwa pochodzenia oraz kosztów wydalenia z terytorium RP, załączając na dowód tego saldo jego rachunku bankowego nr (...), (...) lub saldo środków zgromadzonych w (...), wygenerowane po krótkotrwałym w tym celu ulokowaniu na wskazanych rachunkach środków pieniężnych pochodzących od innej osoby, wyłudzając w ten sposób, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej przez Wojewodę (...) do wystawienia i rejestracji dokumentu zaproszenia, poświadczanie nieprawdy co do wymienionych wyżej okoliczności w dokumencie:

- zaproszenie nr (...) dla D. H.
- zaproszenie nr (...) dla V. V.
- zaproszenie nr (...) dla N. K.
- zaproszenie nr (...) dla M. S.
- zaproszenie nr (...) dla P. K.
- zaproszenie nr (...) dla M. B.
- zaproszenie nr (...) dla D. Z.
- zaproszenie nr (...) dla M. L.
- zaproszenie nr (...) dla D. Y.
- zaproszenie nr (...) dla D. M.

- zaproszenie nr (...) dla M. T.
- zaproszenie nr (...) dla M. F.
- zaproszenie nr (...) dla V. S.
- zaproszenie nr (...) dla I. Y.
- zaproszenie nr (...) dla A. L.
- zaproszenie nr (...) dla A. M.,

tj. czynu z art. 272 kk

-w dniu 09.11.2010r. w W., woj. (...) złożył w (...) Urzędzie Wojewódzkim wnioski o rejestrację zaproszeń cudzoziemców – obywateli tj. : A. K., V. M., M. B. N. D., A. A., O. K., S. S., H. P., S. S., N. D., M. S., A. H., Y. K., P. D., M. P. A. H., K., V. S. P. S., I. P. Y. D., S. R., V. H., S. S., A. B., D. S., U. B., T. R., A. L.

w których to wnioskach zawarł oświadczenie, iż osoby te zaprasza w celu turystycznym albo gościnnym, zobowiązuje się do pokrycia kosztów związanych z ich pobytem, w tym kosztami zakwaterowania i ewentualnego leczenia, kosztu powrotu do państwa pochodzenia oraz kosztów wydalenia z terytorium RP, załączając na dowód tego saldo jego rachunku bankowego nr (...), (...) lub saldo środków zgromadzonych w (...), wygenerowane po krótkotrwałym w tym celu ulokowaniu na wskazanych rachunkach środków pieniężnych pochodzących od innej osoby, wyłudżając w ten sposób, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej przez Wojewodę (...) do wystawienia i rejestracji dokumentu zaproszenia, poświadczanie nieprawdy co do wymienionych wyżej okoliczności w dokumencie: zaproszenie nr (...) dla A. K.

- zaproszenie nr (...) dla V. M.
- zaproszenie nr (...) dla M. B.
- zaproszenie nr (...) dla N. D.
- zaproszenie nr (...) dla A. A.
- zaproszenie nr (...) dla O. K.
- zaproszenie nr (...) dla S. S.
- zaproszenie nr (...) dla H. P.
- zaproszenie nr (...) dla S. S.
- zaproszenie nr (...) dla N. D.
- zaproszenie nr (...) dla M. S.
- zaproszenie nr (...) dla A. H.
- zaproszenie nr (...) dla Y. K.
- zaproszenie nr (...) dla P. D.
- zaproszenie nr (...) dla M. P.

- zaproszenie nr (...) dla A. H.
- zaproszenie nr (...) dla N. K.
- zaproszenie nr (...) dla V. S.
- zaproszenie nr (...) dla P. V.
- zaproszenie nr (...) dla P. S.
- zaproszenie nr (...) dla I. P.
- zaproszenie nr (...) dla Y. D.
- zaproszenie nr (...) dla S. R.
- zaproszenie nr (...) dla V. H.
- zaproszenie nr (...) dla S. S.
- zaproszenie nr (...) dla A. B.
- zaproszenie nr (...) dla D. S.
- zaproszenie nr (...) dla U. B.
- zaproszenie nr (...) dla T. R.
- zaproszenie nr (...) dla A. L.

tj. czynu z art. 272 kk,

przy czym przyjął, że wyżej wskazanych czynów dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 272 kk skazał go, zaś na podstawie art. 272 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 lat;

VI. Na podstawie art. 71§1 kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

VII. Zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa: od K. A. kwotę 220 złotych, od M. P. kwotę 380 złotych tytułem opłaty oraz obciążył ich poniesionymi w sprawie wydatkami w częściach równych, tj. w kwotach po 213,13 złotych.

Apelację od tego wyroku wnieśli obrońca oskarżonego M. P. i prokurator. Obrońca oskarżonego M. P. zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania a mianowicie art. 4,5§2, 7 i 424§1 pkt 1 kpk mającą wpływ na treść wyroku, a wynikającą z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i uznania, że zeznania świadka M. S. i O. P. nie zasługują na wiarę w odniesieniu do faktu posiadania i dysponowania przez oskarżonego M. P. środkami pozwalającymi na zaproszenie cudzoziemców, bez właściwego uzasadnienia tego stanowiska,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a wyrażający się w przypisaniu oskarżonemu występku z art. 271 kk przez wprowadzenie w błąd osoby uprawnionej do wystawienia zaproszenia dla cudzoziemca, co do posiadanych środków na pokrycie kosztów pobytu cudzoziemca, kosztów powrotu do państwa pochodzenia oraz ewentualnych kosztów wydalenia z terytorium RP, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego

M. P. potwierdzonych zeznaniami świadków M. S. i O. P. wynika, że dysponował środkami deklarowanymi we wniosku o wystawienie zaproszenia dla cudzoziemca

3. rażąco niewspółmierność kary, przez wymierzenie 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres lat dwóch, podczas gdy z uwagi na nieznaczny stopień zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oskarżonego zasługiwały na warunkowe umorzenie postępowania.

Podnosząc te zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. p. od popełnienia przypisanych mu czynów z art. 272 kk, ewentualnie warunkowe umorzenie postępowania.

Prokurator natomiast zaskarżył wyrok w stosunku do obojga oskarżonych, zarzucając:

- mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4, art. 7, art. 410 kpk, polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny przeprowadzonych dowodów i dokonaniu oceny dowodów w sposób dowolny, jednostronny, wybiórczy bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie ustalania w zachowaniu oskarżonych znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 264§3 kk,

- mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na błędnym ustaleniu, iż zachowanie oskarżonych nie wyczerpało ustawowych znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 264§3 kk i nie polegało na organizowaniu innym osobom przekraczania wbrew przepisom granicy Rzeczypospolitej polskiej.

Wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator poparł apelację i wnioski w niej zawarte, nadto wniósł o nieuwzględnienie apelacji obrońcy. Obrońca poparł natomiast swoją apelację i wnioski w niej zawarte, wnosząc o nieuwzględnienie apelacji prokuratora. Oskarżony M. P. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy. K. A. nie stawiała się na rozprawie, będąc o jej terminie zawiadomiona prawidłowo.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje.

Nie przesądzając kwestii ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej stwierdzić należy, iż na aktualnym etapie postępowania wnioski apelacji prokuratora o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, jako zasadny na uwzględnienie zasługuje, jednakże nie z tych powodów, o jakich wspomina w środku odwoławczym oskarżyciel. Stwierdzić, bowiem należy, iż w sądzie I instancji sporządził uzasadnienie wyroku z obrazą art. 424§1 pkt 2 k.p.k.. Nie wyjaśnił bowiem w sposób należyty, podstawy prawnej rozstrzygnięcia w zakresie winy obojga oskarżonych w formie przyjętej w wyroku. Powyższy błąd sądu meriti wyklucza możliwość merytorycznej kontroli wyroku w postępowaniu odwoławczym, co musiało skutkować jego uchyleniem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Wprawdzie oskarżona K. A. nie wniosła środka odwoławczego, jednakże sąd okręgowy uznał, iż w sprawie niniejszej należy zastosować instytucję przewidzianą w art. 435 k.p.k., bowiem sąd rejonowy uznał oskarżoną winną popełnienia identycznego przestępstwa jak oskarżonego M. P.. Różnica dotyczyła jedynie „rozmiaru działalności”.

Jak wynika z opisów czynów obojga oskarżonych zawartych w zaskarżonym wyroku wyłudzenie poświadczenia nieprawdy miało dotyczyć dwóch okoliczności. **Celu przyjazdu do Polski cudzoziemców oraz posiadania przez oskarżonych środków na pokrycie kosztów pobytu obcokrajowców.** Podanie nieprawdziwych danych w/w zakresie, zawartych we wnioskach o rejestrację zaproszeń złożonych przez oboje oskarżonych, zostało zakwalifikowane zarówno przez prokuratora jak i sąd, jako występki z art. 272 k.k..

Przypomnieć wypada, iż Sąd Najwyższy w wyroku z 15 marca 2012 r., VKK 240/11 – Prok. i Pr – wkł. 2012/6/3, stwierdził: „ Z treści art. 272 k.k. wynika, że za wskazane tam przestępstwo odpowiada jedynie ten, kto "wyłudza poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby

upoważnionej do wystawienia dokumentu". Jak wskazuje się w doktrynie, w przestępstwie tym chodzi więc **"o uzyskanie potwierdzenia prawdziwości okoliczności nieprawdziwej przez osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu w zakresie takiej okoliczności"**. Art. 272 k.k. wymaga, aby owo poświadczenie nieprawdy nastąpiło przez "wystawienie" dokumentu na skutek podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby, upoważnionej do wystawiania takich dokumentów."

Przypomnieć wypada, iż zgodnie z §2 ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 23 kwietnia 2014 r., w sprawie wzoru zaproszenia, wzoru formularza wniosku o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń oraz wysokości środków, które powinien posiadać zapraszający (Dz. U. z dnia 28 kwietnia 2014 r., poz.546);

1. Zapraszający powinien posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów związanych z pobytem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym kosztów zakwaterowania i wyżywienia, przeznaczone dla niego samego, każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu oraz każdego zaproszonego cudzoziemca, co najmniej w wysokości 457 zł na każdy miesiąc planowanego pobytu cudzoziemca dla każdej z tych osób.

2. Gdy okres, na który zapraszany jest cudzoziemiec, jest krótszy niż miesiąc, zapraszający powinien posiadać środki finansowe na pokrycie kosztów związanych z planowanym pobytem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości, o której mowa w ust. 1, pomniejszonej proporcjonalnie w stosunku do liczby dni pobytu.

3. Jeżeli zapraszający będący osobą fizyczną nie posiada środków finansowych na pokrycie kosztów związanych z pobytem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości, o której mowa w ust. 1, na cały okres planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje się, że obowiązek posiadania takich środków finansowych jest spełniony, jeżeli zapraszający dysponuje w każdym miesiącu planowanego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środkami finansowymi co najmniej w wysokości, o której mowa w ust. 1, przeznaczonymi dla niego samego, każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu oraz każdego zaproszonego cudzoziemca.

Natomiast z ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2013 r., poz. 1650), wynika:

Art. 49. 1. Cudzoziemiec może przedstawić zaproszenie jako dokument potwierdzający posiadanie środków finansowych wystarczających na pokrycie kosztów związanych z planowanym pobytem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym kosztów zakwaterowania i wyżywienia, oraz na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd.

2. Zapraszającym może być:

1) obywatel polski zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obywatel innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub członek jego rodziny, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, lub

2) cudzoziemiec przebywający bezpośrednio przed wystawieniem zaproszenia legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez okres 5 lat na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub posiadający zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, lub

3) osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.3. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się przepis art. 195 ust. 4.

Art. 50. 1. Wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń odmawia się albo unieważnia się ten wpis, jeżeli:

1) zapraszający nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 49 ust. 2, lub

2) obowiązuje wpis danych zapraszanego cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub

3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej, lub

4) zapraszający nie wykazał, że może pokryć koszty, o których mowa w art. 53 pkt 2, lub

5) warunki mieszkaniowe zapraszającego wskazują, że nie będzie on w stanie wykonać zobowiązań przyjętych na siebie w zaproszeniu, jeżeli jako miejsce zakwaterowania zapraszanego cudzoziemca został wskazany lokal mieszkalny zapraszającego, a zapraszający nie wykazał, że może zapewnić cudzoziemcowi zakwaterowanie w innym miejscu, lub 6) zapraszający nie wykonał zobowiązań wynikających z uprzednio wystawionego zaproszenia, lub

7) w postępowaniu w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń zapraszający:

a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub

b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub

8) okoliczności sprawy wskazują, że cel wjazdu zapraszanego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobytu na tym terytorium będzie inny niż deklarowany przez zapraszającego.

2. Przepis ust. 1 pkt 6 stosuje się, jeżeli zapraszający wystąpił z wnioskiem o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń przed upływem 3 lat po zakończeniu okresu ważności zaproszenia zawierającego zobowiązania, których zapraszający nie wykonał.

Z cyt. wyżej judykatu Sądu Najwyższego zdaniem Sądu Okręgowego w Siedlcach wynika jednoznacznie, iż wyłudzenie poświadczenia nieprawdy, musi dotyczyć okoliczności, którą stwierdza samodzielnie funkcjonariusz lub inna przez niego osoba uprawniona, bowiem owo poświadczenie musi potwierdzać- **prawdziwości okoliczności nieprawdziwej przez osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu w zakresie takiej okoliczności**. Odnosząc powyższe do sprawy niniejszej zauważyć należy, iż zamiarem obojga oskarżonych było uzyskanie zaproszeń dla obcokrajowców, a nie potwierdzenie przez funkcjonariusza faktu posiadania przez nich środków finansowych, czy też celu pobytu, bo te okoliczności zostały już potwierdzone przez samych oskarżonych poprzez: uzyskanie stosownej dokumentacji finansowej z banku oraz poprzez złożenie oświadczeń woli we wnioskach.

W sprawie niniejszej zdaniem sądu odwoławczego, nie mamy więc do czynienia z zachowaniem, które miało na celu wyłudzenie poświadczenia nieprawdy wyżej wymienionym zakresie. Zamiarem oskarżonych było uzyskanie na podstawie nieprawdziwych danych, decyzji administracyjnej w postaci zaproszenia upoważniającego do ubiegania się o wizę wjazdową na terytorium Polski.

Zdaniem sądu odwoławczego trudno jest zaaprobować pogląd, iż stwierdzenie zawarte przez wnioskodawcę we wniosku o zarejestrowanie zaproszenia, o celu pobytu obcokrajowca, narzuca samo przez się obowiązek zachowania się cudzoziemca po przekroczeniu granicy zgodnie z zamiarem wnioskodawcy i decyzją administracyjną. Sposób zachowania cudzoziemca pozostaje przecież wyłącznie w zakresie jego woli, i tylko on sam decyduje o tym, czy po przekroczeniu granicy zachowa się zgodnie z treścią oświadczenia złożonego podczas ubiegania się o wizę. Cudzoziemiec może więc, nawet wbrew woli zapraszającego, zachować się sprzecznie z deklaracją wnioskodawcy. Należy więc stwierdzić, iż funkcjonariusz publiczny rejestrując zaproszenie nie ma praktycznie możliwości narzucenia innym osobom sposobu zachowania po przekroczeniu granicy. Tym samym wydając decyzje o rejestracji zaproszenia, nie może automatycznie potwierdzać w sposób urzędowy charakteru wizyty cudzoziemca. Tak więc zdaniem sądu

odwoławczego, nie może w tym zakresie dojść do wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, bowiem to nie funkcjonariusz określa cel wizyty cudzoziemca, tylko sprawdza, czy deklarowany cel jest zgodny z przepisami prawa.

Podobnie sytuacja wygląda w przypadku oświadczenia o osiągniętych dochodach, które mają zabezpieczyć koszty pobytu obcokrajowca. Jest faktem oczywistym, iż to wnioskujący o zarejestrowanie zaświadczenia musi udokumentować posiadanie środków na pokrycie kosztów pobytu cudzoziemca. Funkcjonariusz w tej części dokonuje więc jedynie kontroli dokumentów finansowych pod względem formalnym. Nie tworzy więc nowej rzeczywistości w zakresie możliwości finansowych wnioskodawcy, tylko aprobuje lub odrzuca dokumenty mu przedstawione. Nie może więc ewentualnie potwierdzać na drodze urzędowej nieprawdziwej sytuacji majątkowej wnioskodawcy, bowiem jego decyzja w tym zakresie, odnosi się tylko i wyłącznie do postępowania o zarejestrowanie zaproszenia, i nie może być wykorzystywana w innym postępowaniu.

Zauważyć też należy, iż same przepisy cyt. rozporządzenia w sprawie wzoru zaproszenia ..., niejako same przez się wykluczają możliwość traktowania decyzji o zarejestrowaniu zaproszenia w części wniosku odnoszącego się do sytuacji finansowej wnioskodawcy jako ostatecznej. Z przepisów tych wynika, że wnioskujący musi posiadać środki na pokrycie kosztów pobytu cudzoziemca wynikające z obowiązujących przepisów wtedy, gdy faktycznie cudzoziemiec będzie przebywał na terytorium Polski. Jest przecież faktem oczywistym, iż zaproszenie jest wstępnym etapem do uzyskania wizy wjazdowej do Polski. Uzyskanie wizy, z racji swojej istoty musi być oceniane jako zdarzenie przyszłe i niepewne. Nawet jej uzyskanie nie powoduje automatycznie określenia dokładnego terminu do przekroczenia granicy oraz czasu pobytu cudzoziemca w Polsce. W tej sytuacji trudno jest administracyjnie nakazać osobie zapraszającej, żeby przez cały bliżej nieokreślony czas posiadała odłożone środki na zapewnienie pokrycia kosztów pobytu cudzoziemca/ów. Już te okoliczności powodują, że w zakresie źródeł finansowania pobytów cudzoziemców w Polsce, nie można mówić o wyłudzeniu poświadczenia nieprawdy.

Nie ulega wątpliwości, że nie każdy wniosek o rejestrację zaproszenia musi zostać uwzględniony. Organ może odmówić rejestracji zaproszenia w ściśle określonych w przypadkach. Rozstrzyga o tym przepis art. 50 ustawy o cudzoziemcach. Przepis ten przewiduje wydanie decyzji odmownej w przypadku dołączenia do wniosku nieprawdziwych danych lub złożenia fałszywych oświadczeń.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, że obowiązujące przepisy kodeksu karnego przewidują możliwość odpowiedzialności karnej w przypadku złożenia w trakcie różnego typu postępowań przed organami państwowymi fałszywego oświadczenia. Jednakże z popełnieniem przestępstwa mamy do czynienia jedynie wtedy, gdy uczestnik postępowania został, zgodnie z obowiązującymi przepisami, właściwymi dla danego postępowania, pouczone o odpowiedzialności karnej – art. 233§6 kk. W sprawie niniejszej stan faktyczny ustalony przez sąd rejonowy w pełni odpowiada dyspozycji art. 233§6 kk, z tą równicą, że obowiązujące przepisy cyt. rozporządzenia jak i ustawy o cudzoziemcach, nie zawierają pouczenia o ewentualnej odpowiedzialności karnej za złożenie nieprawdziwych oświadczeń.

Opierając się na tezie o racjonalnym ustawodawcy trudno jest sobie wyobrazić, żeby dwa identyczne zachowania, polegające na złożeniu fałszywych oświadczeń w trakcie postępowań przed organami państwowymi, były traktowane jako dwa odrębne przestępstwa, w zależności tylko od tego czy uczestnik postępowania, został pouczone o ewentualnej odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. W przypadku pouczenia odpowiadał by z art. 233§6kk, a w przypadku gdyby przepisy nie zawierały stosownego pouczenia już z art. 272 kk. Tego typu postawa ustawodawcy wydają się być nieracjonalna, zwłaszcza jeśli się zważy dodatkowo na fakt, iż oba przepisy są zagrożone identyczną sankcją. Opierając się na wykładni funkcjonalnej, należy dojść raczej do wniosku, iż wprowadzając przepis art. 233§6 kk, ustawodawca doszedł do przekonania, iż tylko w niektórych postępowaniach przed organami państwowymi, złożenie nieprawdziwego oświadczenia, obok odmowy wydania decyzji, wymaga dodatkowej reakcji prawnokarnej w stosunku do takich osób, które w ich trakcie posługują się nieprawdziwymi danymi. Tym samym zasadnym wydaje się wniosek, że art. 233§6 kk jest *lex specialis* w stosunku do art. 272 kk, a karalność za złożenie fałszywego oświadczenia jest możliwa jedynie wtedy, gdy przepisy postępowań szczególnych to przewidują, zawierając stosowne pouczenie.

Jednakże tego typu rozważań nie zawiera uzasadnienie wyroku, co powoduje iż nie odpowiada ono wymogom formalnym przewidzianym w art. 424 k.p.k., co wyklucza możliwość merytorycznej kontroli zaskarżonego wyroku w postępowaniu odwoławczym, i musiało skutkować jego uchyleciem.

Zważywszy na potrzebę uchylecia wyroku w odniesieniu do przypisanego oskarżonym czynu z art. 272 kk, jako przedwczesne należało uznać odniesienie się do zarzutów apelacji prokuratora zwłaszcza, iż sama apelacja, jej kierunek, zarzuty i uzasadnienie została sporządzona wyjątkowo niestarannie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w ograniczonym zakresie. Na rozprawie sąd dokonana przesłuchania oskarżonych. Pozostałe dowody osobowe sąd zaliczy do materiału dowodowego poprzez ich odczytanie chyba, że sprzeciwi się temu, którakolwiek ze stron. Stosowny wniosek w tym zakresie winien zostać odebrany, jeszcze przed wyznaczeniem terminu rozprawy. Następnie sąd dokona prawidłowej oceny dowodów, a na ich podstawie ustali stan faktyczny, prawidłowo zakwalifikuje zachowanie poszczególnych oskarżonego pod względem prawnym, wyda wyrok oraz sporządzi jego uzasadnienie zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k., o ile oczywiście zajdzie taka potrzeba.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.